

Een boekhoudmissie op Java

Agripooler Arend Hoekstra op Agriterra missie

Waar ben ik aan begonnen, dat waren wel de eerste gedachten toen ik voor een groep van 26 mensen stond, waarvan de meeste ook geen Engels verstaan. Maar na korte tijd merkte ik hoe leergierig alle aanwezigen zijn. Verrast ben ik door de vele vragen die gesteld worden en de goede discussies die worden gevoerd. En wat nog meer opvalt is de gastvrijheid van de mensen en iedereen lacht naar mij. Daar kunnen we in Nederland nog wat van leren. Of zouden ze me om mijn iets bovengemiddelde lengte uitlachen ...

Hoe dan ook ik voel mij zo snel op mijn gemak in Salatiga. Een plaatsje van zo'n 300.000 inwoners (ja, dat noemen ze daar een plaatsje). Kunto Binawan, een lokale medewerker van Agriterra in Indonesië, neemt mij elke avond mee uiteten. Elke avond vertaalt hij vol overgave het hele menu voor mij. Veel rijst, nasi, bami (noedels) en soep waar je een bakje rijst bij krijgt die je er dan weer in hoort te gooien. Maar stuk voor stuk allemaal heerlijke gerechten. Maar let op bestel geen "spicy" want dat kunnen wij als Nederlanders echt niet aan. Onze tolk smeert zelf chilipepers (sambal) op haar brood! Afijn, voor één of hooguit twee euro hebben we weer een heerlijk gerecht met drinken op tafel staan. Je krijgt niet overdadig veel, maar dat is ook niet nodig want je wordt hier de hele dag door volgestopt met allemaal hapjes. Hierbij houden ze in Indonesië van twee dingen pittig en zoet. De koffie is dan ook mierzoet, maar gek genoeg smaakt het nog prima! Naast het geven van deze boekhoudtraining leer ik ook van alles over koffie. Bijvoorbeeld dat je Robusta en Arabica koffie hebt. En je komt er al snel achter dat je in Indonesië je bakje koffie niet helemaal leeg moet drinken, aangezien het koffiedik vaak nog onderin het kopje zit.

De boekhoudtraining gaat ondertussen prima. Alleen de tweede dag, op het moment dat we bij voorraadwaardering komen, wordt het lastig. Mijn voorbeeld over een "Flower company" blijkt voor de cursisten lastig te volgen. Na de nodige zweetdruppels van zowel de warmte als de spanning (want de stroom was inmiddels ook uitgevallen, dus mocht ik alles zonder beamer vertellen en ja dan voel je je wel een beetje onwennig) besluit ik te melden dat we er morgen op door zullen gaan. Eerst maar verder oefenen met het invullen van een kasboek. En dat is een succes. Veel oefenen vinden ze leuk. Gelukkig doet de stroom het aan het einde van de dag het weer. Zodat we de tweede dag met een samenvatting op de beamer kunnen eindigen.

De volgende dag beginnen we met het voorbeeld Beras (rijst). Dit voorbeeld is een groot succes. Wel krijgen we een discussie over verschillende soorten rijst, kwaliteit die achteruit kan gaan en schommelingen van de prijs. Maar uiteindelijk lukt het ons (Kunto helpt en discussieert dapper mee) om het uit te leggen. Trouwens discussiëren met een tolk is nog best lastig. Gelukkig heeft Kunto ook financiële ervaring. Uiteindelijk zijn we er klaar voor om te oefenen met de Excel sheet die ik heb gemaakt. We proberen nog zoveel mogelijk te oefenen, zodat ze de sheet voor hun eigen bedrijf kunnen gebruiken. Om drie uur zit de training er al weer op, omdat de meesten nog een eind moeten reizen. Morgen begint de coaching van KSU Agro Utama Qtha. We nemen afscheid van een groot deel van de cursisten en maken nog een groepsfoto. Daarnaast zijn er veel die nog even met die "tall Dutchman" op de foto willen. Dus ben ik nog wel even aan het poseren die middag.

De volgende ochtend start ik met de coaching. We hebben ze gevraagd om de hele boekhouding van 2015 mee te nemen (wat overigens niet meer dan een schrift blijkt te zijn). De manager Kopi (koffie) is wat later, want de business gaat natuurlijk wel door. We beginnen de boekhouding in de Excel sheet te zetten en met de manager Beras ga ik kijken hoe we de openstaande posten in een Excel sheet bij kunnen houden voor de *payables* (crediteuren) had hij al een goed begin, we besluiten hier nog wat aan de schaven en een gelijksoortige sheet voor de *receivables* te maken. Daarna ga ik met Toni (manager van de gehele coöperatie) bediscussiëren hoe hij de informatie wil ontvangen. Dit betekent wel weer nachtwerk, aangezien er weer van alles moet worden aangepast in de sheets. Maar ja, dat hoort er bij..... 's middags gaan we eerst naar de winkel om mappen, bonnenboekjes e.d. te kopen, zodat ze met een goede start kunnen beginnen met boekhouden.

De laatste dag breekt aan. Kunto gaat eerst met de groep discussiëren (onder het genot van de laatste stroopwafels) hoe bonnetjes te maken en te bewaren (hierin komt ook naar voren dat ze het kasgeld gewoon tussen hun eigen geld bewaren, dit zal dus ook moeten veranderen). Ondertussen ga ik met Toni aan de slag om management-informatie boven water te krijgen uit de sheets. 's Middags oefenen we met voorraden en openstaande posten.

Aan het einde maken we de afspraak dat de boekhouding de komende drie maanden naar mij toegestuurd zal worden, zodat ik nog even mee kan kijken en eventuele vragen kan beantwoorden. Uiteindelijk krijgt iedereen nog een Boekhout van Kromhout pet en we besluiten met een groepsfoto. Daarna bedankt iedereen mij uitgebreid en nemen we afscheid.

De training en coaching zit er al weer op. Wat een intense maar geweldige ervaring!
Zaterdagochtend nog wat van de omgeving bekeken en daarna snel naar het vliegveld voor de lange terugreis. Agriterra en vab, bedankt voor deze onvergetelijke ervaring.

Arend Hoekstra

